

Híres diszlexiások

Dr. Kecskés Ádám

A US.Census Bureau (a USA demográfiai és ekonómiai adatokkal foglalkozó kormányhivatala) szerint 2010. december 22-én 16 óra 57-kor a világon 6889434324 ember élt a földön. Tehát az eddigi ismereteink szerint minimum 688943432 (!) volt ekkor a diszlexiások száma. Igen, kedves Olvasó! Nem tévedés, e hatalmas szám pontosan: hatszáznyolcvannyolcmillió-kilencszáznegyvenháromezer-négyszázharminckettő!

Korábbi írásunkban már jeleztük, hogy csak néhányuknak sikerül - óriási erőfeszítés, elhivatottság, makacsság, vasakarát, hatalmas önbizalom, esetleg csak erőteljes vágy együttes, vagy ezek valamelyikének megléte esetében - kitörniük a tanulási nehézség következtében elrendeltetett életpályából. Mivel zsenialitásuk nem tűri a határokat, leperog róluk a társadalom előítélete, nem törődnek azzal, mert hisznek magukban: ők tudták-tudják jobban, hogy mit érnek.

Jelenlétük a populációban

Szerencsére - látszólag legalábbis - sokan vannak a **világhírű diszlexiások**. De ha hozzájuk vesszük az egyes országok vagy a kisebb közösségek nem világhírű, csupán - a saját környezetükben - sikeresnek elismert diszlexiáisait, arányuk számokkal még akkor is csak alig kifejezhető, elenyésző az össznépességhez képest. A hátrányos helyzetükből kitörni képes, sikeres diszlexiások sorsa tehát egyáltalán **nem tekinthető tipikusnak**. Az ő sorsuk szerencsés jóra fordulásához nem kaptak szakszerű támogatást, hiszen nem ismerhették még annak idején a korszerű fejlesztésüket segítő metodikákat és az olyan fontos támogató eszközöket, mint amilyen a ChromaGen színszűrős lencserendszer. Ők tehát **magányos harcosként küzdöttek**, verekedték ki maguknak a világhírt.

A nem hírességnek számító, de mégis komoly karriert befutó, sikeres diszlexiások száma pontosan nem ismertes, de feltehetően többen vannak, mint világhírű társaik. Részben tőlük tudjuk, hogy milyen komoly küzdelmeket vívtak pozíciójuk megszerzéséért, s küzdenek folyamatosan annak megőrzéséért. Sokszoros erőfeszítéssel érik el eredményeiket, vagy segítőkre szorulnak. Nem diszlexiás végrehajtókkal, szorgalmas, megbízható nem diszlexiás feladat-emberekkel veszik körül magukat, hogy zseniális ötleteik, kiváló elképzeléseik sikeresen megvalósulhassanak. Gyakran szégyellniük és titkolniuk kell részképesség zavarukat, hiszen bizonyos körülmények között karrierjük azonnali végét jelentené, ha kiderülne diszlexiájuk.

Néhány kiemelkedő életút

A különleges tehetségű diszlexiások életéből nemcsak érdekes, de fontos és **tanulságos tapasztalatokat** szerezhetünk a diszlexiások problémáinak megismeréséhez és megfelelő kezeléséhez. Köztudott, hogy diszlexiás volt például:

Leonardo DaVinci, aki festő, tudós, rejtélyes géniusz volt. Balkezesként tükörírással írt, a betűket fordítva, jobbról balra haladva vetette papírra. A helyesírása rossz volt, de személyisége különleges. Sokkal több dologba belekezdett, mint amennyit befejezett (például működőképes helikoptermodellje volt). A rajzai azonban egészen precízek és részletgazdagok voltak. Kivételes művészi munkái, invenciózus géniusza bizonyítják, hogy megkapta és kihasználta a diszlexia kivételes ajándékát, a különleges tehetséget.

Wolfgang Amadeus Mozart (ahogy magát nevezte: Wolfgang Amadé Mozart), a világhírű, rendkívül termékeny, nagy hatású, szertelen és jelenleg is rendkívül népszerű, rövid életű zeneszerző szintén diszlexiás volt. Csodálatos tehetségének köszönhetően már 5 éves korától fogva komponált zeneműveket. Sokfelé koncertezett a világban, közben azonban nyughatatlanul keresett egyre jobb lehetőségeket tehetsége kiteljesítéséhez. Korai halála nem tisztázott. (nézzék meg az aláírását, W helyett G!)

Hans Christian Andersen említjük harmadikként a világhírű diszlexiások közül, akinek egész életét a gyermekmesék és -versek írása töltötte ki. Műveit több mint 150 nyelvre fordították le, az olvasóközönség ünnepelte. Az iskolai éveit tartotta élete legsötétebb és legkeserűbb idő-szakának. Diszlexiája miatt ugyanis az iskola elkedvetlenítette az írástól, iskolatársai kiközösítették. Az első írásműve 17 éves korában jelent meg.